

32005D0842

29.11.2005

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 312/67

DECIZIA COMISIEI

din 28 noiembrie 2005

privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general

[notificată cu documentul numărul C(2005) 2673]

(2005/842/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 86 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Articolul 16 din tratat impune Comunității, fără a aduce atingere articolelor 73, 86 și 87, să își utilizeze competențele astfel încât să se asigure că serviciile de interes economic general funcționează pe baza principiilor și condițiilor care le permit să își îndeplinească atribuțiile.
- (2) Pentru ca anumite servicii de interes economic general să funcționeze pe baza principiilor și condițiilor care le permit să își îndeplinească atribuțiile, sprijinul financiar din partea statului destinat să acopere o parte sau toate costurile specifice ce rezultă din obligațiile serviciului public s-ar putea dovedi necesar. În conformitate cu articolul 295 din tratat, astfel cum a fost interpretat prin jurisprudența Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, este irelevant din punctul de vedere al dreptului comunitar dacă astfel de servicii de interes economic general sunt prestate de întreprinderi publice sau private.
- (3) Articolul 86 alineatul (2) din tratat stabilește în acest sens că întreprinderile cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general sau care au caracterul unui monopol fiscal sunt supuse reglementărilor prevăzute de tratat, în special normelor privind concurența. Cu toate acestea, articolul 86 alineatul (2) admite o excepție de la normele prevăzute de tratat, cu condiția îndeplinirii unui anumit număr de criterii. În primul rând, trebuie să existe un act oficial prin care statul conferă unei întreprinderi responsabilitatea pentru îndeplinirea unei anumite misiuni. În al doilea rând, acest mandat trebuie să se refere la un serviciu de interes economic general. În al

treilea rând, excepția trebuie să fie necesară pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate și proporțională cu scopul acestora (denumită în continuare cerința necesității). În final, evoluția schimburilor nu trebuie să fie afectată în asemenea măsură, încât să fie contrară intereselor Comunității.

- (4) În hotărârea în cauza *Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg c. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ⁽¹⁾ (Altmark), Curtea de Justiție a precizat că compensările pentru serviciile publice nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat, cu condiția îndeplinirii a patru criterii cumulative. În primul rând, întreprinderea beneficiară trebuie să aibă efectiv obligații privind furnizarea de servicii publice, iar obligațiile să fie clar definite. În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie stabiliți în prealabil în mod obiectiv și transparent. În al treilea rând, compensația nu poate depăși ceea ce este necesar pentru a acoperi toate sau o parte din costurile efectuate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, ținând seama de încasările rezultate și un profit rezonabil. În fine, în cazul în care selectarea întreprinderii care are de îndeplinit obligații de serviciu public într-un caz concret nu s-a realizat pe baza procedurii privind achizițiile publice, care permite selecționarea candidatului capabil să furnizeze serviciile respective la cel mai mic preț pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care le-ar fi suportat o întreprindere obișnuită, bine organizată și echipată corespunzător cu mijloace de transport.
- (5) În cazul în care sunt îndeplinite cele patru criterii, compensația pentru servicii publice nu constituie ajutor de stat, iar dispozițiile articolelor 87 și 88 din tratat nu se aplică. În cazul în care statele membre nu respectă criteriile menționate anterior și în cazul în care criteriile generale de aplicare ale articolului 87 alineatul (1) din tratat sunt îndeplinite, compensația pentru serviciul public constituie ajutor de stat care se supune dispozițiilor articolelor 73, 86, 87 și 88 din tratat. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să se aplice numai compensației pentru serviciu public, în măsura în care aceasta constituie ajutor de stat.

(1) Culegere 2003, p. I-7747.

- (6) Articolul 86 alineatul (3) din tratat permite Comisiei să specifice înțelesul și domeniul de aplicare al excepției prevăzute la articolul 86 alineatul (2) din tratat și să stabilească, în măsura în care acestea sunt necesare, norme destinate să permită monitorizarea eficientă a îndeplinirii criteriilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2). Prin urmare, este necesar să se precizeze condițiile în care anumite sisteme de compensații sunt compatibile cu articolul 86 alineatul (2) și nu se supun obligației de notificare prealabilă prevăzută de articolul 88 alineatul (3) din tratat.
- (7) Aceste ajutoare pot fi declarate compatibile doar în cazul în care sunt acordate pentru a asigura furnizarea de servicii care constituie efectiv servicii de interes economic general în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din tratat. Rezultă din jurisprudență că, exceptând sectoarele în care această chestiune face deja obiectul reglementărilor comunitare, statele membre se bucură de o largă putere de apreciere în ceea ce privește stabilirea serviciilor care pot fi considerate ca fiind de interes economic general. Prin urmare, cu excepția sectoarelor în care această chestiune face deja obiectul reglementărilor comunitare, sarcina Comisiei constă în a se asigura că nu există o eroare manifestă în ceea ce privește definirea serviciilor de interes economic general.
- (8) Pentru aplicarea articolului 86 alineatul (2) din tratat, întreprinderii beneficiare de ajutor de stat trebuie să i se fi încredințat în mod concret prestarea unui anumit serviciu de interes economic general. În conformitate cu jurisprudența privind interpretarea articolului 86 alineatul (2) din tratat, un astfel de document sau astfel de documente de mandat trebuie să specifice cel puțin natura exactă, domeniul de aplicare și durata obligațiilor de serviciu public impuse, precum și identitatea întreprinderilor în cauză.
- (9) Pentru a se asigura îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) din tratat, este necesară stabilirea unor condiții mai exacte care trebuie îndeplinite în ceea ce privește încredințarea prestării unor servicii de interes economic general. Într-adevăr, valoarea compensărilor nu poate fi calculată corect și verificată decât dacă obligațiile de serviciu public care revin întreprinderilor, precum și eventualele obligații care revin statului, sunt stabilite în mod clar într-un act oficial întocmit de autoritățile publice competente din statul membru în cauză. Forma acestui act poate să difere de la un stat membru la altul, dar acesta trebuie să specifice cel puțin natura exactă, domeniul de aplicare și durata obligațiilor de serviciu public impuse și identitatea întreprinderilor în cauză, precum și costurile care trebuie suportate de întreprinderea în cauză.
- (10) Atunci când stabilesc obligațiile de serviciu public și evaluează dacă aceste obligații au fost îndeplinite, statele membre sunt invitate să poarte discuții detaliate, punând accent pe utilizatori.
- (11) În plus, pentru a evita denaturarea nejustificată a concurenței, în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din tratat, compensația nu poate depăși ceea ce este necesar pentru a acoperi costurile suportate de întreprindere pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, ținând seama de încasările rezultate și un profit rezonabil. Aceste costuri sunt costurile suportate efectiv de către întreprinderea în cauză.
- (12) Compensația care depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor suportate de întreprinderea în cauză nu este necesară pentru prestarea serviciului de interes economic general, prin urmare constituie ajutor de stat incompatibil care trebuie rambursat statului. Compensația acordată pentru furnizarea unui serviciu de interes economic general, folosită în realitate de întreprinderea în cauză pentru a acționa pe o altă piață, nu este necesară pentru prestarea serviciului de interes economic general și, prin urmare, constituie, de asemenea, ajutor de stat incompatibil care trebuie rambursat.
- (13) Pentru a se asigura respectarea cerinței necesității prevăzută la articolul 86 alineatul (2) din tratat, trebuie să se formuleze dispozițiile privind calculul și monitorizarea valorii compensației acordate. Statele membre trebuie să verifice periodic ca valoarea compensației acordate să nu conducă la supracompensație. Cu toate acestea, pentru a permite un minimum de flexibilitate întreprinderilor și statelor membre, atunci când valoarea supracompensației nu depășește 10 % din valoarea compensației anuale, trebuie să fie posibil ca supracompensația respectivă să poată fi raportată pentru perioada următoare și dedusă din compensația datorată pentru perioada în cauză sau rambursată. Venitul întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general în domeniul locuințelor sociale poate varia foarte mult, în special datorită riscului de insolvabilitate a locatarilor. Prin urmare, atunci când astfel de întreprinderi furnizează numai servicii de interes economic general, orice supracompensație pentru o anumită perioadă poate fi raportată pentru perioada următoare până la maximum 20 % din compensația anuală.

- (14) În măsura în care compensația se acordă întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general, valoarea compensației nu depășește costurile serviciilor, iar pragurile prevăzute de prezenta decizie sunt respectate, Comisia consideră că evoluția schimburilor nu este afectată în asemenea măsură, încât să fie contrară intereselor Comunității. În aceste împrejurări, Comisia consideră că compensația trebuie considerată ajutor de stat compatibil cu articolul 86 alineatul (2) din tratat.
- (15) Compensările cu valoare redusă acordate întreprinderilor cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general, a căror cifră de afaceri este limitată, nu afectează dezvoltarea comerțului și concurența în asemenea măsură, încât să fie contrară intereselor Comunității. Atunci când condițiile prevăzute de această decizie sunt îndeplinite, nu este necesară o notificare prealabilă. Pentru a defini domeniul de aplicare a excepției de la obligația de notificare în cauză trebuie să se țină seama de cifra de afaceri a întreprinderilor care beneficiază de compensații pentru prestarea de servicii publice, precum și de nivelul compensărilor respective.
- (16) Spitalele și întreprinderile din domeniul locuințelor sociale cărora le-a fost încredințată prestarea unor servicii de interes economic general prezintă caracteristici specifice de care trebuie să se țină seama. Trebuie să se țină seama în special de faptul că, în actualul stadiu de dezvoltare a pieței interne, gradul de denaturare a concurenței în sectoarele respective nu este neapărat proporțional cu nivelul cifrei de afaceri și al compensației. Prin urmare, spitalele care furnizează servicii medicale, inclusiv servicii de urgență, după caz, și servicii auxiliare legate direct de activitățile de bază, cu precădere în domeniul cercetării, precum și întreprinderile din domeniul locuințelor sociale care asigură locuințe pentru persoanele defavorizate sau pentru categoriile sociale vulnerabile, care, din motive legate de solvabilitate, nu sunt în măsură să obțină o locuință în condițiile pieței, ar trebui să beneficieze de exceptarea de la notificare prevăzută de decizie, chiar dacă nivelul compensației primite depășește pragul prevăzut de decizie, în cazul în care serviciile furnizate sunt calificate drept servicii de interes economic general de către statele membre.
- (17) Articolul 73 din tratat constituie *lex specialis* cu privire la articolul 86 alineatul (2). Respectivul articol stabilește normele aplicabile compensației pentru serviciu public din sectorul transportului pe uscat. Articolul în cauză a fost dezvoltat de Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare ⁽¹⁾, care stabilește condițiile generale pentru obligațiile privind serviciul public din sectorul transportului pe uscat și impune metode pentru calculul compensației. Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului exceptează toate compensările din sectorul transportului pe uscat care îndeplinesc condițiile notificării în temeiul articolului 88 alineatul (3) din tratat. Acesta permite, de asemenea, statelor membre să deroge de la dispozițiile sale în cazul întreprinderilor care efectuează exclusiv transporturi urbane, suburbane sau regionale. În cazul în care se aplică derogarea respectivă, orice compensații pentru obligații de serviciu public, în măsura în care acestea constituie ajutor de stat, sunt reglementate de Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 al Consiliului din 4 iunie 1970 privind acordarea ajutoarelor de stat pentru transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare ⁽²⁾. În conformitate cu hotărârea din cauza Altmark, compensația care nu respectă dispozițiile articolului 73 nu poate fi declarată compatibilă cu tratatul pe baza articolului 86 alineatul (2) sau pe baza oricărei alte dispoziții a tratatului. Prin urmare, o astfel de compensație nu trebuie reglementată prin prezenta decizie.
- (18) Spre deosebire de transportul pe uscat, sectoarele transportului maritim și aerian sunt reglementate de dispozițiile articolului 86 alineatul (2) din tratat. Anumite norme aplicabile compensației pentru serviciu public în sectoarele transportului aerian și maritim se regăsesc în Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare ⁽³⁾ și în Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) ⁽⁴⁾. Cu toate acestea, contrar Regulamentului (CEE) nr. 1191/69, regulamentele respective nu se referă la compatibilitatea elementelor susceptibile de a constitui ajutoare de stat și nici nu prevăd exceptarea de la obligația de notificare prevăzută de articolul 88 alineatul (2) din tratat. Prin urmare, este necesar să se aplice prezenta decizie compensației pentru serviciu public din sectoarele transportului aerian și maritim cu condiția ca, pe lângă îndeplinirea condițiilor stabilite de prezenta decizie, respectiva compensație să respecte și normele sectoriale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 și de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92, după caz.
- (19) Pragurile aplicabile compensației pentru serviciu public din sectoarele de transport aerian și maritim ar trebui să fie, în mod normal, identice cu cele aplicabile în general. Cu toate acestea, în cazurile specifice de compensații pentru serviciu public pentru legăturile aeriene sau maritime spre insule și pentru aeroporturi și porturi care constituie servicii de interes economic general în conformitate cu

(1) JO L 156, 28.6.1969, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1893/91 (JO L 169, 29.6.1991, p. 1).

(2) JO L 130, 15.6.1970, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 543/97 (JO L 84, 26.3.1997, p. 6).

(3) JO L 240, 24.8.1992, p. 8. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(4) JO L 364, 12.12.1992, p. 7.

articolul 86 alineatul (2) din tratat, este mai potrivit să se stabilească, de asemenea, praguri alternative pe baza numărului mediu anual de pasageri, care reflectă mai exact realitatea economică a activităților în cauză.

- (20) Prezenta decizie precizează în mare măsură sensul și domeniul de aplicare al excepției prevăzute la articolul 86 alineatul (2) din tratat, astfel cum a fost aplicată în mod constant în trecut de Curtea de Justiție și de Tribunalul de Primă Instanță și de Comisie. În măsura în care nu modifică dreptul material aplicabil în domeniu, aceasta ar trebui aplicată imediat. Cu toate acestea, anumite dispoziții ale prezentei decizii depășesc statu-quo-ul deoarece stabilesc cerințe suplimentare cu scopul de a permite monitorizarea eficienței a criteriilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2). Pentru a permite statelor membre să ia măsurile necesare în acest sens, este necesar să se prevadă o perioadă de un an înainte de aplicarea respectivelor dispoziții specifice.

- (21) Excepția de la obligația de notificare prealabilă pentru anumite servicii de interes economic general nu exclude posibilitatea ca statele membre să notifice un proiect de ajutor specific. Respectiva notificare va fi evaluată în conformitate cu principiile cadrului comunitar privind ajutorul de stat sub formă de compensație pentru serviciu public ⁽¹⁾.

- (22) Prezenta decizie se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 80/723/CEE a Comisiei din 25 iunie 1980 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice și transparența financiară în cadrul anumitor întreprinderi ⁽²⁾.

- (23) Prezenta decizie se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor comunitare în vigoare în domeniul achizițiilor publice și al concurenței, în special articolele 81 și 82 din tratat.

- (24) Prezenta decizie se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor specifice mai stricte privind obligațiile de serviciu public prevăzute de legislația comunitară sectorială,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta decizie stabilește condițiile în care ajutorul de stat sub forma compensației pentru serviciu public acordată anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general trebuie considerat compatibil cu piața comună și exceptat de la obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta decizie se aplică ajutorului de stat sub forma compensației pentru serviciu public acordată întreprinderilor pentru servicii de interes economic general în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din tratat, aparținând uneia din următoarele categorii:

- (a) compensația pentru serviciu public acordată întreprinderilor cu o cifră de afaceri anuală medie înainte de impozitare, toate activitățile fiind incluse, sub 100 milioane EUR pe parcursul a două exerciții financiare anterioare exercițiului financiar în care a fost atribuit serviciul de interes economic general, care primesc o compensație anuală pentru serviciul în cauză sub 30 milioane EUR;
- (b) compensația pentru serviciu public acordată spitalelor și întreprinderilor din domeniul locuințelor sociale care desfășoară activități considerate servicii de interes economic general de către statele membre în cauză;
- (c) compensația pentru serviciu public pentru legături aeriene sau maritime către insule al căror trafic anual mediu nu depășește 300 000 pasageri pe parcursul a două exerciții financiare anterioare celui în care a fost atribuit serviciul de interes economic general;
- (d) compensația pentru serviciu public pentru aeroporturi și porturi al căror trafic anual mediu nu depășește 1 000 000 de pasageri în cazul aeroporturilor și 300 000 pasageri în cazul porturilor, pe parcursul a două exerciții financiare anterioare celui în care a fost atribuit serviciul de interes economic general.

⁽¹⁾ JO C 297, 29.11.2005.

⁽²⁾ JO L 195, 29.7.1980, p. 35. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/52/CE (JO L 193, 29.7.2000, p. 75).

Pragul de 30 milioane EUR menționat la primul paragraf litera (a) poate fi determinat pe baza unei medii anuale care reprezintă valoarea compensației acordate pe durata contractului sau pe o perioadă de cinci ani. Pentru instituțiile de credit, pragul de 100 milioane EUR cifră de afaceri se înlocuiește cu un prag de 800 milioane EUR bilanț total.

(2) În domeniul transportului aerian și maritim, prezenta decizie se aplică numai ajutorului de stat sub forma compensației pentru serviciu public acordată întreprinderilor pentru servicii de interes economic general în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din tratat, care respectă Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 și Regulamentul (CEE) nr. 3577/92, după caz.

Prezenta decizie nu se aplică ajutorului de stat sub forma compensației pentru serviciu public acordată întreprinderilor din domeniul transportului pe uscat.

Articolul 3

Compatibilitatea și exceptarea de la notificare

Ajutorul de stat sub forma compensației pentru serviciu public care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta decizie este compatibil cu piața comună și este exceptat de la obligația notificării prealabile prevăzute la articolul 88 alineatul (3) din tratat, fără a aduce atingere dispozițiilor mai stricte privind obligațiile de serviciu public prevăzute de legislația comunitară sectorială.

Articolul 4

Mandatul

Pentru ca prezenta decizie să fie aplicabilă, responsabilitatea pentru funcționarea serviciului de interes economic general se încredințează întreprinderii în cauză pe baza unui sau a mai multor acte oficiale, a căror formă poate fi stabilită de către fiecare stat membru. Actul sau actele trebuie să specifice cu precădere:

- (a) natura și durata obligațiilor de serviciu public;
- (b) întreprinderea și teritoriul în cauză;
- (c) natura drepturilor exclusive sau speciale acordate întreprinderii;
- (d) parametrii pentru calculul, controlul și revizuirea compensației;

- (e) modalitățile de rambursare a eventualei supracompensații și mijloacele de evitare a supracompensației.

Articolul 5

Compensația

(1) Valoarea compensației nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor efectuate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, ținând seama de veniturile rezultate și de un profit rezonabil pe capitalul propriu necesar pentru îndeplinirea obligațiilor respective. Compensația trebuie folosită efectiv pentru funcționarea serviciului de interes economic general respectiv, fără a aduce atingere capacității întreprinderii de a beneficia de un profit rezonabil.

Valoarea compensației include toate avantajele acordate de stat sau prin resursele statului, indiferent de formă. Profitul rezonabil ia în calcul toate sau o parte din creșterile de productivitate obținute de întreprinderea în cauză pe o perioadă limitată convenită, fără a reduce nivelul calității serviciilor încredințate întreprinderii de către stat.

(2) Costurile care sunt luate în calcul cuprind toate costurile efectuate pentru funcționarea serviciului de interes economic general. Acestea se calculează pe baza principiilor de contabilitate a costurilor general acceptate, după cum urmează:

- (a) atunci când activitățile întreprinderii în cauză se limitează la serviciul de interes economic general, se pot lua în calcul toate costurile sale;
- (b) atunci când întreprinderea desfășoară și alte activități pe lângă serviciul de interes economic general, se iau în calcul numai costurile legate de serviciul de interes economic general;
- (c) costurile alocate serviciului de interes economic general pot acoperi toate costurile variabile ocazionate de furnizarea respectivului serviciu, o contribuție proporțională la costurile fixe comune atât serviciului de interes economic general, cât și altor activități, precum și un profit rezonabil;
- (d) costurile legate de investiții, cu precădere cele privind infrastructura, pot fi luate în calcul atunci când acest lucru este necesar pentru funcționarea serviciului de interes economic general.

(3) Venitul care trebuie luat în considerare include cel puțin întregul venit obținut din serviciul de interes economic general. În cazul în care întreprinderea în cauză deține drepturi speciale sau exclusive legate de un alt serviciu de interes economic general care generează un profit ce depășește profitul rezonabil sau beneficiază de alte avantaje acordate de stat, acestea sunt incluse în veniturile sale, indiferent de clasificarea lor în sensul articolului 87. Statele membre în cauză pot decide ca profiturile provenite din alte activități decât serviciul de interes economic general să fie alocate în totalitate sau în parte pentru finanțarea serviciului de interes economic general.

(4) În sensul prezentei decizii, prin „profit rezonabil” se înțelege rata rentabilității propriilor capitaluri, care ține seama de risc sau de absența riscului pe care și-l asumă întreprinderea ca rezultat al intervenției statului membru, în special în cazul când acesta din urmă acordă drepturi exclusive sau speciale. Rata respectivă nu depășește, în mod normal, rata medie înregistrată în sectorul în cauză în ultimii ani. În sectoarele în care nu există întreprinderi similare celei căreia i-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, comparația se poate realiza cu întreprinderi din alte state membre sau, după caz, din alte sectoare, cu condiția să se țină seama de particularitățile fiecărui sector. Pentru a stabili ce înseamnă profit rezonabil, statele membre pot introduce criterii de stimulare legate cu precădere de calitatea serviciului prestat și de creșterea productivității.

(5) În cazul în care o întreprindere desfășoară activități atât din domeniul serviciilor de interes economic general, cât și din afara respectivului domeniu, evidențele contabile interne ale întreprinderii în cauză evidențiază costurile și încasările legate de serviciul de interes economic general și cele legate de alte servicii, precum și parametrii de alocare a costurilor și veniturilor.

Costurile legate de activitățile care nu intră în categoria serviciilor de interes economic general trebuie să acopere toate costurile variabile, o contribuție adecvată la costurile fixe, precum și o cotă adecvată din rata rentabilității. Nu se acordă nici o compensație pentru respectivele costuri.

Articolul 6

Controlul supracompensației

Statele membre efectuează sau asigură efectuarea unor controale regulate pentru a se asigura că întreprinderile nu primesc compensații care depășesc valoarea determinată în conformitate cu articolul 5.

Statele membre solicită întreprinderii în cauză să ramburseze orice supracompensație eventuală, iar parametrii pentru calculul compensației urmează să fie actualizați pentru viitor. Atunci când excedentul nu depășește 10 % din valoarea compensației anuale, supracompensația respectivă poate fi reportată pentru perioada următoare și dedusă din valoarea compensației datorată pentru perioada respectivă.

În sectorul locuințelor sociale, statele membre efectuează sau asigură efectuarea unor controale regulate la nivelul fiecărei întreprinderi, pentru a se asigura că întreprinderea în cauză nu primește compensații care depășesc valoarea determinată în conformitate cu articolul 5. Orice supracompensație poate fi reportată pentru perioada următoare în proporție de 20 % din compensația anuală, cu condiția ca întreprinderea în cauză să desfășoare exclusiv servicii de interes economic general.

Articolul 7

Punerea la dispoziție a informațiilor

Statele membre pun la dispoziția Comisiei pentru o perioadă de cel puțin zece ani toate elementele necesare stabilirii compatibilității compensației acordate cu prezenta decizie.

La cererea scrisă din partea Comisiei, statele membre furnizează Comisiei toate informațiile pe care aceasta din urmă le consideră necesare pentru a stabili dacă sistemele de compensație în vigoare sunt compatibile cu prezenta decizie.

Articolul 8

Rapoarte

Fiecare stat membru prezintă Comisiei, o dată la trei ani, rapoarte periodice cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii, conținând o descriere detaliată a condițiilor de aplicare a deciziei în cauză în toate sectoarele, inclusiv în sectorul locuințelor sociale și al spitalelor.

Primul raport se transmite la 19 decembrie 2008.

Articolul 9

Evaluarea

Până la 19 decembrie 2009, Comisia realizează o evaluare de impact pe baza elementelor concrete și a rezultatelor consultărilor ample efectuate de Comisie în special pe baza datelor furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 8.

Rezultatele evaluării de impact sunt comunicate Parlamentului European, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și statelor membre.

Articolul 11

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Articolul 10

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la 19 decembrie 2005.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2005.

Literele (c), (d) și (e) de la articolul 4 și articolul 6 se aplică de la 29 noiembrie 2006.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei